

Előfizetési árak:

Helyben:
Egész évre 10 kor., fél évre
5 kor., negyed évre 2 k. 50 l.

Vidéken:
Egész évre 12 kor., fél évre
6 kor., negyed évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

SZENTESI LAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Vajda B. Utóda könyvnyom-
dája Szentés, Kossuth-té

Egyes példányok kapható.

Lapunk könyvnyomdáját n
valamint lapkihordóinkat
kikérel lapunk előfizetésre is
megrendelhető.Megjelenik hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap,
a kora reggeli órákban.Felölős szerkesztő:
GÁLFY SÁNDORHirdetések árát,
valamint nyilttérli közleményeket kiadóhivatalunk méret
szerint a legutányosabban számít.

Döntött a miniszter a csatlakozási szerződés ügyében.

A városnak adott igazat.

7000 korona évente a városnak!

A mult évről szóló polgármesteri éves jelentésben a polgármester egy harmincz nyomtatott oldalra terjedő memorandumot tett közzé, amit a kereskedelemügyi kormányhoz intézett az orosházi és hódmezővásárhelyi vasútnak a Szentés város tulajdonát képező vasúti állomás használata dolgában. Ebben a fölterjesztésben a napnál világosabban ki lett fejtve, hogy a Török Emil vasúttársasága, — amit Szentés városa is kemény 200.000 koronákkal támogatott — milyen igazságtalanul és zsebrák módra akarja kiszípolozni Szentés várost, s milyen lelketlenül akar gseftet csinálni a Szentés város bőréré. A polgármester és főjegyző több ízben jártak ebben a dologban Budapesten, fényesre tapogalták a minisztérium különseit, legutóbb magával Szerényi államtitkárral tárgyaltak és nem hiába, mert a miniszter teljes mértékben Szentés városnak adott igazat s csunyan elverte a port az orosház—csongrádi vasúttársaságon.

Nézzük csak, mi is hát az a csatlakozási szerződés?

Mikor a hódmezővásárhelyi és az orosházi vasút megépült, egyik sem épített magának állomást, hanem bekötötte a vonalát a mi állomásunkba. Csatlakozott a

a mi állomásunkhoz s ezt használja. Persze ezért mind a két vasút használati díjat tartozik fizetni. Már aztán, hogy mennyi legyen ez a használati díj: ezen folyt a viaskodás.

A hódmezővásárhelyi vasúttal sikerült egyezséget kötni, mert ennek a vasútnak az igazgatóságában méltányosságot ismerő emberek ülnek, akik nem akarnak potyázni. De nem úgy az orosházi vasút. Ennek nem volt elég a 200.000 korona, amit a város az építésre adott, nem elég az se, hogy a mi vasútunk forgalmának javarészét elgancsolta, hanem most még az állomás használati díját is elakarta vonni tőlünk, s különféle fufangokkal és ravaszkodással itt is hasznót akart kicsiholni belőlünk.

Nekünk nem kenyerünk valakit fel-dicsérni, mert a közügyek élén álló emberek munkájának megbírálásában a gombaságig szigorúak vagyunk. Nem akarjuk, hogy elbizásk magukat. — De most az egyszer ki kell jelentenünk, hogy a polgármester meg a főjegyző derekas munkát végeztek Keményen talpra állottak. Nem fukarkodtak a fáradsággal, abban a nagy memorandumban szívósan és meggyőzően védelmezték meg a város

érdekeit. Aztán meg megnyomták a penna hegyét, leleplezték a városi vasúttársaság apró fondorkodásait, úgy hogy a miniszter maga is meggyőződött a mi igazainkról s teljesen a mi javunkra billentette le az igazság mérlegének a serpenyőjét.

Az eredmény az, hogy Szentés város évente a most már eldöntött szerződés alapján mintegy 7000 korona állomáshasználati díjat kap, — míg ha az orosházi vasútnak lett volna igazza, 2—3000 koronával dugták volna ki a szemünket. Hogy ez az eredmény milyen jelentős, azt csak úgy értjük meg a maga teljességében, ha meggondoljuk, hogy az 70 hosszú esztendőre szól. Tehát ha rosszul sikerült volna e szerződés, 70 esztendeig nyögünk volna bele. Ezért volt aztán olyan kemény a küzdelem a szerződés megkötése körül két fél részéről.

Nóde most már a miénk a győzelem, jön egy kis apró pénz a házhoz. A miniszteri rendelet szerint az eddig esedékes összegek 15 nap alatt lefizetendők. Így kap a város a hódmezővásárhelyi vasúttól az 1906 évi január 1-sőt megelőző időre 27500 koronát, a két vasúttól pedig az 1906 és 1907 évekre 14000 koronát, s így összesen több mint 40000 korona folyik be közpénztárnak üresen tátongó Wertheim kasszáinak éhes gyomrába; a jövőre nézve pedig évi 7000 korona új jövedelmünk nyílt meg.

Ez a csatlakozási szerződésnek — oly sok bajunk között — kellemes és vidám története.

A „SZENTESI LAP“ TÁRCAJA.

A fehér kapitány.

írta: H. J.

Kedélyes lársaság állt együtt, s miután már mindenki elmondott valami érdekes történetet, csak még a szőlyében ülő komoly tekintetű kapitány nem a háziasszony unszolására rábirta őtet is, hogy elbeszéljen valamit az indianok közt töltött életéből.

S nem tudni, vajjon a szép asszony esdő szeméi, vagy a multjából hirtelen emlékébe ötlött kép varázsolta-e a különben mogorva katonát egyszerre készséges elbeszélővé. de belefogott egy régi történet előadásába.

— Gyors előleptésem bizonyítja — kezdte, székét közelebb húzva — hogy megálltam helyemet a harcétren. Nem egy kemény megpróbáltatáson vívtam át magamat s nem egy törzset reglette a fehér kapitányt — a voros bőrűekkel való több győzelmes összejövetel miatt ezzel a jelzővel beszéltek rólam — de mégis szégyenérzettel párosult lelkifurdalás fog el, ha egy különös megmenekülésre gondolok.

S mintha a füstkarikákban wigwamok felgomolygó füstszőlőjét látta volna, elcseregyve folytatta.

— Egy hónapi véres csatározás után végre sikerült kiverünk az angol gyarmat-

tokon garázdálkodó indiánokat. A főhadtest sok fogolyval már uton volt hadiszállásunk felé s miután a megbízó parancsot, a határzések áttekintését elvégeztem, századommal én is oda igyekeztem.

Utunkon még hirmondóját sem találtuk már az ellenfélnek, s minthogy mitől sem tartottunk, fáradt embereimmel megállapodtunk, hogy pihenjünk és éhségünket csillapítsuk.

Egy erdő tisztában ütöttünk táborn s az est hűvösségét csakhamar elfeledte embereimmel a vígan patlogó tűz s a jó bor, melyet némi jobb élelmiszerral a fősapat küldött számunkra. Sokáig elhallgattam szótlanul, amiint egymással vetekedve elbeszéltek a nehéz napokat s bizony már jó későre járt az idő, mikor piheneni tért az egész tábor. Csakhamar esend váltotta fel a csapongó lármát s hogy már az utolsó táborn s ki-áludt, magam is leheveredtem.

Csak rövid ideig szenderegheitem azonban, mikor egyszerre két erős kéz szorítását éreztem a torkomon s a felhomályosult szememmel a fölem hajló indián vadul csillogó szeméit... Egy pillanat elég volt ahhoz, hogy átgondoljam, hogy az őrszemek valószínűleg elaludhattak s csak így törhettek reánk észrevétlenül a vadak, de a következő percben már leraztam magamról a feketét s felugorván fekvő helyemről, kar-

dommal elszántan védekeztem. Hullottak körültem a sátramba tuduló indiánok, de végre mégis lefegyvereztek s mire aléltáságomból magamhoz tértem, már megkötözve fekláttam főnökük lába előtt...

Beszédjükből kivettem, hogy lemeszárolták emberimet s tudtam, hogy réám is e sor var, azért hangosan szidtam őket, csak-hogy minél előbb végezzenek velem. De úgy látszik gyönyörködni akartak a jó fogásban, mert minden erőlködésem hiába való volt. Tehetetlenül hevertem a kegyetlenül vigyorgó vadak előtt s végre kimerülve fáradtan hunytam le szememet.

Egyszer szememet felnyitva, barátságot és részvétet sugárzó szempárt pillantok meg a hátterben s jobban szemügyre véve, hajdiszéről könnyű volt benne a főnök gyermekét felismernem. Jól esett a tekintet anyi bántó között, de aztán mit sem törődve vele vártam végzetemet.

E té vad tombolással fejezték ki örömeiket Zúgott a völgy egyhangú dobolástól fűlsiketítő larmájuktól. A harcok mohón öntötték magukba a zsákmányolt tüzitelt s büszkén csóválták fejük körül a skalpokat. Nemelyek már kora este részegen terültek el a gyepen, de nemsokára feketé lett a többitől is a föld.

Én még mindig ébren voltam s megbékülve helyzetemmel, utolsó perceimet ked-

Kinek van igaza?

Tromfot kérünk!!

Egy szegény menyecske története.

Nagyon haragszik az Alföldi Ellenzék *Doktora* az én igaz mondásomért. Tajtékzik a dühtől. Átkot szór rám. A fenével is etetett. Az ördöggel is elvitetett volna a pokolba, a mikor az ő féltve őrzött titkai parányi részecskéjéről a fátolt fellebettem. Vadallati dühében az igazmondást is elfelejtette. Az igazmondás — mellesleg megjegyezve — soh' volt erős oldala.

Dr. *Vajda* Antal az Alföldi Ellenzék szerkesztője ugyanis azt akarja olvasóival elhitetni, mintha az Alföldi Ellenzékkel való kilépésemről előzőleg tudomásul nem birt volna és hogy az én megválasolom reá nézve semmi különösebb emóciót nem kellett.

Ezeket a hazugságokat Dr. *Vajda* Antal úr csak azért találja föl olvasóinak, hogy tajtékzó dühének némi kielégítést nyújtson.

Én nem haragszom az ő hancurozásáért, mert tartom azt a régi becsületes közmondást, hogy: „*aki haragszik annak nincs igaza!*”

Hogy tudott az én kilépésemről és hogy azt nem vette közönyösen, arról tanuskodják alábbi levele:

Kedves Kolléga Ur!

Szentes, 1908 VII. 10.

Erőn ma elutazott s így én fel nem kereshetem Kolléga urat, mert itt kell maradnom a szerkesztőségben. Nagyon kérem, ha ma délután 3 óra körül bejönne a szerkesztőségbe, — ahol megbeszélhetnénk, — feltevé, hogy megváltoztathat elhatározása, hogy tőlünk megyünk, — mikor kívánja, hogy ezt a változást a lapban bejelentésük s a lapról nevé levessék. Ha nem jönne be igen tisztelt Kariárs úr, úgy sziveskedjék megírni, hogy mikor kívánja a lapról nevé levételét és mikor foglalja el a Szentesi Lap szerkesztői állását?

Szívvelyes üdvözzel!

Dr. *Vajda*

Hát igenis kiléptem az „Alföldi Ellenzék” szerkesztéséből. A pénzerzésnek azt a módját, a melyet Ön, Dr. *Vajda* Antal ur, a lapnál meghonosított, megutáltam.

Hogy jogosan-e, vagy jogtalanul — azt az olvasó közönségre bízom.

A kilépésem oka a következő:

Hát igazat mondott-e Dr. *Vajda* Antal, a mikor azt mondta, hogy az Alföldi Ellenzékkel való kiválásomról előzőleg tudomása nem volt? Leközölt levelét bárkinek felmutathatom.

ves emlékeimmel akartam megkönyebíteni, s amint gondolkodtam, neszt hallok; majd úgy tűnt fel, mintha egy kigyó csuszna felém s hideg borzongás futott testemen keresztül. De csakmamar megkönnyebülve lélegzettem fel, amikor végtelen meglepetésemre éreztem hogy elvágják kötelekemet. Csendben keltem fel s visszafojtott lélekzettel, lábujjhegyen követtem az ismeretlen megmentőt, míg végre szerencsésen kijutottunk a mamosos álomba merült indián táborból. Nem messze két, sűrű gyapotha burkolt patája, felszerszámolt paripa várt reánk. Egy szökéssel nyeregbe voltunk mindketten s elváltattunk. Türelmetlen kíváncsisággal hajszoltam lovamat a titokzatos vezető nyomában.

Már tajtékzott a két állat, mikor reggelre kelve megallottunk pihenőre. Ismeretlen vezetőm leugrott lováról s mikor mellettem teremve, felvettem fekete leplét, a főnök leány könyes szeméi nevettek ream, míg én a meglepődötől sokáig némán türtem szenvedélyes ölelését.

... Idegesen rágtam szivarja végét, de aztán ismét folytatta:

Egy hét alatt már meguntam a bujka-

Dr. *Vajda* Antal úr azt állítja, hogy soha sem tagadta, hogy az Alföldi Ellenzék üzeméhez szükséges papírt, festéket, anyagot Bécsből, Galliciaból — saját hazájából — hozatta. Hát mikor merete ezt megvallani? Miért támogatta (?) a helyi ipart? Hát a tanárikar egy-két tagját miért bántalmazta, amiért a szentesi diákok torna ruháját Mezőtúrról hozatták?

Azért mert *Hoffmann* Jakob úr fizetett a tanárok támadásáért. Igaz, hogy azt a támadást a rovásomra látok én pedig mint jó bolond hallgattam.

Jegyesek albuma! Ez volt csak a dicső gseft! A dolog úgy all, hogy Dr. *Vajda* Antal ur még a szentelt vizet is leszedte az Alföldi Ellenzékben két hitsorsosáról: *Fekete* Albert és *Spitzer* Adolf. Olyan formát állított róluk, hogy sokkal kevesebb becsületérzés lakozik bennök, mint a leghitványabb betörőben.

A *Fekete* és *Spitzer* cég a leszóllást zokon vette. De okos emberek Elmentek Dr. *Vajda* Antalhoz, a markába nyomtak 75 koronát és büszkén kérdezték:

Ugy-e most már becsületesek vagyunk?

A feleletet a 75 koronaért Dr. *Vajda* Antal ur sietett megadni az Alföldi Ellenzék legközelebbi számában. Olyan formát írt róluk, hogy az ő palástjuk makula nélkül való. A ma is folyamatban lévő büntügyi vizsgálat dacára a tisztességükben nem kételkedem. Éppen azért kértem, hogy Dr. *Vajda* Antal ur, aki tisztára nyalta atyafiait, miért kért a nyalásért pénzt.

A nyalással Dr. *Vajda* beismerte, hogy a két megvádolt férfi becsületes ember. De csak 75 koronáért mosta liliummá őket.

Ön Dr. *Vajda* úr — úgy látszik pénzért — bárkít tisztára mos. Mert ha annak a *Fekete*nek és *Spitzer*nek néves 75 koronája, Ön továbbra is úgy ír róluk, mint a leghitványabb bitangokrol.

És Ön Dr. *Vajda* úr haragjának nagy voltában megindult az én személyem ellen is. Azt állította rólam, hogy harmadfel szentendeig ültem Szegeden a «Csilag börtön»-ben, tudva világlant állított. *Tehát ön nem igaz ember.* Hogy én soha nem ültem börtönt még csak egy percz is, annak bizonyítékául szolgáljon ez az irás:

A szegedi kir. ker. börtönigazgatóságtól.

884 számhoz.

1901

Elbocsátó levél.

Gálfy Sándor 36 éves, ref. vallású, szentesi lakos a szegedi kir. törvényszéki fogházban 1901 augusztus 24-én beszállítatván, miután a szegedi kir. ügyészségnek 1902 évi 1493-1902 sz. értesítése szerint és a szegedi kir. törvényszéknek 14701/902 sz. öszszbüntetést kiszabó ítéletével 13 rd. rágál-

mazás, 4 rdb. becsületesért, 1 rdb. párbaj vétéség, 4 rdb. párbajra való kihívás vétésége miatt reá kímért (1) egy év, (2) öt hó, (3) nap és 1740 korona pénzbüntetést helyettesítő 87 nap fogházbüntetését kitöltötte, mai napon innen szabadon bocsátottat. Szegeden, 1903 évi Ápril hó 27-én.

Dr. *Winkler*
kir. ügyész

Meeser
igazgató

Végre azt jegyzem meg, hogy én álmalköltségen soha sem élösködtem. Mert mikor a szegedi fogházban szabó ipar felügyelő lettem (állandóan 60-70 ember dolgozott a kezem alatt) naponként 24 fillér fizetést kaptam. Tehát nem voltam élödsi!

Vajda Antal úr doktori címet szerzett. Sírata is ez egy szerencsétlen asszonyka. Akinek oda kellett dobni családi boldogságát 10000 koronával együtt.

Csak ezt akartam elmondani.

Én ne higgye senki, hogy örömmel irtam ezeket. Orv. támadást kaptam a honnan baráti parolát vártam az elválás dacára.

Hogy így irtam, csak természetes, mert a nyilt igazság híve voltam, vagyok és maradok!!

Gálfy Sándor.

UJDONSÁGOK.

Püspök választás.

— Julius 29

A szentesi református egyház presbiteriuma vasárnap délelőtt tartott ülésén foglalkozott a püspök választással. — Négy komoly jelölt van és pedig:

1. *Dávidházi* János kabai ref. lelkész, a debreceni egyházmegyei esperes.

2. *Dicsőffy* József debreceni egyházkerületi főjegyző;

3. *Dr. Balthazár* Dezső hajdúböszörményi ref. lelkész, az alsó szabolcsvidéki egyházmegyei esperes;

4. *Róss* Lajos debreceni theologiai professzor.

A szentesi egyháztanács hat szavazatát *Dávidházi* Jánosra adta. Valószínű, hogy nem *Dávidházi* lesz a püspök. Az eddig leadott szavazatok nagyrésze *Dicsőffy* József és *Dr. Balthazár* Dezső mellett tömörülnek. Arra azonban aligha van kilátás, hogy a 4 jelölt közül bármelyik is abszolúth többséget nyerjen. E szerint új választás lesz még pedig *Dicsőffy* és *Dr. Balthazár* között. Csak aztán olyan püspököt nyerne az egy-

lást a rengetegben s azon gondolkodtam mint értessem meg vele, hogy ez így nem tarthat tovább, engem hivatásom szólít s utóvégre is ő nem követhet oda?

Úgy látszik olvasott túrlémetlen vonásaimból, mert mellem heveredtet s hajamat simogatva marasztalt:

— Testvéreim sokat beszéltek rólad — merész fehér kapitány; — mondták, hogy úgy harcolsz, mint a leopárd s hogy «fekete fű» biztos halált szór! Látni akartalak, de sós víz pergett a számba, amikor megköztöve hozták elénk, hanem a sós vizen keresztül is láttam, hogy szép vagy.

Tested magas, mint a bambusz! areod halvány, mint a gyöngy, milyent harcossaink hoztak. Oly kék a szemed, mint felettünk a levegő, mikor a nagy tűz hevíti. Aranyos övem nem tetszik ugy nekem, mint a hajad; te vagy a legszebb, akit eddig láttam. Elhozatalak, veled akarok maradni. Tűrj meg s «Fekete Éj» jó, *Fekete Éj»* engedelmes lesz.

Nem uszok fel még a piros lang s hűs gyömlésesél fogom várni ébredésed s ha kívánod, a nagy bölényt is lenyilazom s tüzön száritok busából neked.

Szomjadat hideg vízből enyhitem, mely a nagy fák között kanyarog s ha a nagy tűz már kialudt s helyette sápadt gyermeke virraszt a csillogó levegőn, melléd simulok mint a kigyó a fára s hajlékony testem ringásával hozok szivednek gyönyört...

Elragadó volt, mikor vadgalamb haagan így hízelt, könyörgött s megbűvölve néztem bronz bőré, karesu alakját s nem mertem az igazat megmondani neki...

Nem emlékszem már, hogy aztán mivel nyugtattam meg, s éjjel, mikor egyenletesen hullámzó keble bizonyította, hogy mélyen alszik, lovamhoz osontam...

Másnap már találkoztam a keresésünkre indult csapatral s ötöd napra már otthon voltunk. De amikor be kellett számolnom utamról, a vereségnél is jobban mart az a tudat, hogy én aki puskacsövekbe is bátran néztem, egy fekete szempártól gyáván megfutottam...

— Ej, hát csak nem érzékenyülünk el? Ez már esinos kaland! Erre iszunk! hallatszott mindenfelől s elsőnek a háziasszony nyújtotta kocciatásra poharat...

ház, amely annyira érdemesítené a szentesi híveket, hogy legalább egyszer látogatásával meglátogassa. Legutóljára 1874 év augusztus havában járt Szentesen református püspök a nagyhirű Révész Bálint személyében.

— Julius 29.

— **Városház építés.** Megírtuk, hogy *Bohn* Alajos műépítész azzal fenyegette meg a várost, hogy ha e hó 25-ig az általa követelésbe tett összeget meg nem kapja, pert indít Szentés város ellen 23575 korona erejéig. Most, hogy a városházépítés kérdése új fordulatot vett, megint levelet írt a polgármesterhez. A fizetésre augusztus 10-ig ad terminust a városnak. Azt hisszük, hogy a perből nem lesz semmi, *Bohn* Alajos össze tud még békülni Szentés város képviselőtestületével ebben a furlangos ügyben. Ha Kelemen főispán esetleg savanyú arcot vág a barátkozáshoz, attól ne fájduljon meg sem a képviselőtestület komoly tagjainak, sem *Bohn* műépítész feje. Az igaz embernek még az se fáj, ha betörök a fejét.

— **Közügyi határozatok megfellebbezése.** *Andrássy* Gyula gróf belügyminiszter elvi jelentőségű határozatot hozott, melyben a közgyűlési határozatok megfellebbezéséről intézkedik. Kimondja a miniszter, hogy a közgyűlési határozatokat ezennel csak egyenként külön-külön, nem pedig együttesen lehet megfellebbezni, amint ez edig gyakorlatban volt.

— **Temetés.** Vasárnap délután 4 óraker helyezették örök nyugalomra *Kolpaszky* György evangélikus tanítót, a kinek varatlan halála általános megdöbbenést keltett. A temetésen óriási nép jött egybe, mert mindenki szerette, becsülte a hivatásáért felkésződő, derék, jó tanítót. A temetésen a református tanítók énekkara énekelt. *Petrovics* Soma ág. ev. esperes pedig megható szavakkal emlékezett meg a korán elhunyt kedves tanító életűhellen érdemeiről.

— **Elvi jelentőségű miniszteri határozat.** Sok vitára ad alkalmat a szomszédok között annak a kérdésnek eldöntése, hogy az elromlott kerítést ki csináltassa meg. Ezekben a vitás kérdéseken akart segíteni a belügyminiszter azzal az elvi jelentőségű határozattal, melyet egy konkrét esetről kifolyólag küldött. — A határozat szerint a kérdés tisztán anyagi magánjogi természetű, melynek elbírálása a bíróság hatáskörébe tartozik. Szóval a miniszter a bíróság elé utasítja a feleket. Mar pedig egy per évekig húzódhatik s az elromlott kerítésen a jószágok átjárhatnak a másik udvarba, hol károkat tehetnek s a tulajdonosnak pedig rengeteg bosszúságot és kellemetlenséget okozhatnak.

— **Új református tanító.** *Kövács* Lajos elhalalozásával megüresedett tanítói állást vasárnap töltötte be véglegesen. választás útján a református egyház tanács. Szótöbbséggel *Gyarmati* Lajos szentéi illetőségű tanító választotta meg, a ki a gyermek nevelés terén — bizonyítványai szerint — eddig is szép eredményeket ért el.

— **Mágocon nincs baj.** A tudós állatorvosok megállapították a múltkorban, hogy Nagymágocon a sertésvész dühöng. A mindszentéi főszolgabíró állatorvosi véleményére Nagymágocon záralt helyezte. Újabb arról győződtek meg a három orvos, hogy Nagymágocon nincs semmi veszedelem, a sertések a legjobb egészségnek örvendenek. Erről a tapasztalatukról jelentést tettek *Tary* István főszolgabírónak, a ki a határozati nyomban fel is bírhatta. A nagymágocsi ser-

tések tehát vígan sétálhatnak át a szomszédos községekbe, de viszont az ellen sincs a hatóságnak kifogása, ha idegen disznók tesznek látogatást Nagymágocon községben.

— **Új leánynevelő intézet.** A „Miaszsonyunkról” nevezett iskolánékné tanintézete Kiskunfélegyháza folyó évi szeptember 1-én megnyílik. Az intézet all: 4 elemi, 4 polgári leányiskolából internátussal kapcsolatosan. A tanítókéző 1909. szept. 1-én nyílik meg. Egészséges lakás, tágas termek, artézi vízvezeték, hazi fürdő, modrn berendezés, idegen nyelvek és zene oktatás, Prospektust megkeresésre küld: Zárdaigazgatóság, Kiskunfélegyháza.

— **Halálra gondozták.** Megírtuk, hogy *Horváth* Mihály menházi apollat súlyos sérüléssel szállították be a napokban a vármegyei közkórházba. A combja elvált törve. *Horváth* Mihály Szegedi Mihályné gondozta a város költségén. Az öreg *Horváth* azt vallotta, hogy gondozás helyett megverte, felökte és esés közben eltört a lába. Ennek dacára bántalmazója megbüntetését nem kívánta. *Horváth* Mihály tegnapielőtt a közkórházban meghalt. Tegnapi orvos törvényszékek felboncolták annak kiderítése végett, vajjon a halált tényleg a sebesülés idézte-e elő.

— **Mikor hitelképes a vevő?** A vevő hitelképességének megállapításáról új jogszabályokat kapnak a kereskedők. Ha az eladó csak arra az esetre kötelezte magát szállásra, ha a vevő hitelképesnek nem tartotta: az átadásban való késedelem esetre kötelezett kötbért — a kuria ítélete szerint — megfizetni nem tartozik. Egy másik esetben hozott határozatával a kuria kimondta, hogy hitelben való eladásoknál az eladónak a vevő hitelképességét iránt előzetesen, nem az ügylet megkötése után kell tájékozódni, tehát a vevő vagyoni helyzetéről utóbb nyert kedvezőtlen értesítés őt a teljesítés megtárgadására föl nem jogosítja.

— **Tűzeset.** Hétfőn délután megint tűzveszedelem volt keletkezésben. Olyan belső tűzféle volt, így nem is kongatták félre a harangokat. A tűzoltók azonban kivonultak *Sütő* József Vecseri utcai házához, ahol a tűz támadt és serény munkával elfojtották a veszedelmet.

— **Gyújtogatás.** Az a sűrű tűz, a mely mostanában városunkban előfordul, azt a gyanút kelti föl bennünk, hogy a tűzveszedelmet nem gondatlanság, hanem rossz gonosz szándéka okozza. *Gyollay* József nagyörvény úcai 7 számú házában kedden egy deszka ől gyuladt ki. A tüzet elfoltották. Az eddigi vizsgálát szerint a tüzet szándékosan okozta *Gyollay* Józsefnek valamelyik jóakarója.

Minden kiűn
ertesítés helyett.

MÜLLER ERZSIKE

Dr. CSÁK BÉLA

jegyvesek.

H-Vásárhegy Szentés.

Irodalom.

(*) A „Vasárnapi Újság” július 26-iki száma nagy érdekességű képekben mutatja be Koburg Fülöp herceg szentantali kastélyát és parkját, a londoni olimpiai versenyeket, gróf Khevenhüller párisi osztrak-magyar nagy

követ kerti ünnepélyét, Klapka György tábornok emléktáblájának Genfben, az angol hajóhad flumei látogatását. Szépirodalmi olvasmányok: Szemere György elbeszélése, Komjáthy Győző és Mohácsi Jenő verse, Krúdy Gyula eredeti regénye és Fogazzaro olaszból fordított regénye. Egyébb közlemények: Junius cikke Berzevics Gyergelyről Balla Mihály cikke a Fugger-családról, tárcacikk a bétórl és még azonkívül a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet Közintézetek egyletek, Sakkjáték, Képtalány Egyeztet stb. „Vasárnapi Újság” előfizetési ára negyedévre négy korona, a „Világkrónika”-val együtt négy korona 80 fillér, Megrendelhető a „Vasárnapi Újság” kiadóhivatalában Budapest IV., Egyetem-utca 4.) sz. Ugyanitt megrendelhető a „Képes-Néplap” a legolcsóbb újság a magyar nép számára félre két korona 40 fillér.

Közgazdaság.

Piaci árak:

Uj-buza mmja 10 frt. 60—80 kr.
O-buza 1906 évi mmja 11 frt. 50 kr.
Árpa mmja 7 frt.—7 frt. 20 kr.
Zab mmja 7 frt. 50—80 kr.
Kukorica mmja 8 frt., 8 frt. 10 kr.
Sertés kilója 61—62 kr.

Szomorjüvő.

Nagy volt eddig is panaszunk a váratlanul reánk szakadt nagy drágaság miatt: pedig minden jel arra mutat, hogy a drágaság még csak ezután kezdődik, Országszerte gyenge a termés eredménye és még ott is, ahol elég kielégítőnek mutatkozott, — mint vármegyénkben is — a cséplés eredménye ott is alább szállította a reményeket. De ez nem egyedüli baj. Tetézi még a helyzet bizonytalanságot az is, hogy a folytonos szárazság eredményeképp nincs takarmány, tehát a kisgazda, kinek nincs elég pénze a takarmány megszerzésére, kénytelen eladni marháját, esetleg vesztésére is.

Most három éve is így kezdődött a drágaság. Akkor is a takarmány hiánya okozta, hogy egyszerre csak felszökött a hus ára. Eleinte a borjúhús kezdődött; a gazda nem volt képes felnevelni a növedék marhát, tehát eladta azt. Legnagyobb részt Németország vásárolta meg és a mi gazdáink talán nem is gondoltak rá, hogy rövid idő múlva mennyi baj származik ebből. Aztán lassankint a hizott marha ára is drágább lett, míg nem a hus drágaságát követte a többi élelmiszer áremelkedése. Ekkor kezdődtek a munkászavargások. A munkások azt mondták, hogy az élelmiszerek megdrágulása folytán nekik nem lehet megélniök az eddigi keresetükből, milben talán igazuk is volt; de aztán a folytonos munkássztrájkok miatt még inkább felment mindennek az ára, úgy, hogy egy rövid esztendő alatt 30—40—50%-kal drágult meg az élet.

Most ugyanez a procedurára van kilátásunk. A rossz termés, a takarmány hiánya, a munkások folytonos bérharca azt fogja eredményezni, hogy a megélhetés még drágább, sőt hihetetlen drága lesz. Szinte félve gondolunk a következőkzre és tavaszra, melyek egész meztelenségében mutogatják majd a nyomoruságunkat. Csak az a kérdés, meddig mehetünk az általános drágaság terén. Mi és mindazok, kik kész fizetésből élnek, kik tehát drágább megélhetésük költségeit nem háríthatjuk át a fogyasztókra, mi azt hisszük, hogy már elérkeztünk a végső határhoz; pedig családos éb lennünk, mert a nehezebb napok csak ezután következnek. De az államnak, a mindenható államnak most már igazán tennie kell valamit.

A drágaságot az állam sem szüntetheti meg; de mérsékelheti azt a maga hatalmával, hogy a termelők a fogyasztókat ki ne fosztogathassák.

A kis méltóságos asszony.

— Regény. —

Ira: **Sima Julia.**
XVIII.

István gróf melléjük lépett:

— Nagyon sokáig tart a bűszűzés! — jegyzé meg.

— Természetes! — viszonzá Adél. —

— Kázmér elutazik és vele holnap nem találkozhatom. Téged látni fogtak. Nines okod haragra.

— Isten ments! — Mentegetődzik István.
— Reád Dellike soha sem tudnék haragudni, mert szeretlek!

Amint hazaérkeztek, István megkérdezte Kázmértől:

— Elutazol reggel?

— Igen. — Feleli Kázmér.

— Nagyon megkérlek barátom, — mondá István, — légy szives minél előbb értesíteni, hogy áll a helyzet? Mit szól édes apánk? Nem akar-e most ellenkezni a házassági kérdésben? Kázmér mindent meg ígért és biztatta az öcsét, le ne mondjon a házasságról bár mi fog is történni.

— Ha szereted a leányt, — biztató Istvánt, — ne hallgass senkire. Most belegyezett az öreg a házasságba. Meg van az eljegyzés. — Holnap lehet, hogy köztökönni fog. Ha kautióció kell, bizonyosan ellenkezni kezd. Ne törődj vele. Én veled leszek. Küzdök érte. Azt akarom, hogy boldog légy! István meleg szavakkal mondott köszönetet a jóindulatú testvérnek. Nem látta, nem vette észre a szemében ragyogó gúnyos fényt. Nyugodt bizalommal várta az értesítést a bátyjától, melyet az utazás napjától három négy napra meg kellett kapnia.

Várt.

Eleinte nyugodtan, apránként azonban elfogyott a türelme, de azért csak várt. Végre két hét múlva megjött a levél. István elővasta és megvult elégedve. Nincs akadály. Boldog szerelmes volt, de azért sokat tűnődött; miért késett ez a levél két hétig?

A tűnődés kevés eredménnyel járt. Sok sok idő múlva sem tudta meg az okot.

XIX.

A legelső állomáson, mely Géres mellett volt, kiszállt Kázmér gróf a vonatról és miután egy fél napot várakozott, újra utra kell, de nem az ősi kastély felé, hanem Budapestre.

Egy nagy bérkaszárnyában, a második emeleten lakott egy özvegy asszony a leányával. Papp Margit, az özvegy egyetlen gyermeke, volt Kázmér grófnak a világ legszébb leánya. Már régóta szerette a szép lányt, de mivel kivolt róla mondvá, hogy ő beteg ember — nem vette feleségül. Tudta, hogy apja is, István is ellenkezni fogják a házasságot. Most azonban hogy István is házasodni akart, elhatározta, hogy követni fogja az öcsese példáját. Addig, ugy vélekedett titokban tartja szándékát míg az István esküvéje meg nem történik.

Ezért örült a gróf az István házasságának oly nagyon, ezért erőszakolta oly nagyon az öreg gróftól a házassági bejegyzést.

Pappéknál nagyon szívesen fogadták Kázmér gróft. A szép leány igaz, hogy nem valami nagy szerelmet, érzett a sokkal idősebb gróf iránt, de mint vagyonatlan úri leány, kit az anyja, csekély nyugdíjából nem valami fényesen tartott, ezer örömmel lett volna a gróf felesége, csakhogy ilyenre még gondolni sem mert. Vagy, ha ő gondolt volna

is, — mert hiába, a fiatal lélek könnyen remél, — az anyja lehűtötte a reményeit.

Annál kellemesebb volt a meglepetésük amint most Kázmér gróf, alig hogy megérkezett, nyomban megkérte a leány kezét.

— A gróf ur ajánlata, — viszonzá az asszony, — nagyon megtisztelő reánk nézve, de ne vegye rossz néven, én kivételten eszmének tartom.

— Nem bízik bennem? — Kiált a gróf.
— Nem tart becsületes embernek?

— Annak tartom. — Feleli a nő. — Arra azonban gondolni kell, hogy ön gróf az én leányom pedig egy városi hivatalnok arvája.

— Ha én szeretem Margitkát és ő is szeret, akkor nincs akadály köztünk! — Mondá a gróf és Margithoz fordulva kérdé:

— Szeret-e Margitka? Lesz-e az én imádott feleségem?

— Szeretem és a felesége leszek. — Hangzik a leány felelete.

(Folyt. köv.)

SIMANDOR

műszaki vállalkozó.

— SZENTES —

I. k. Báro Haruckér u. 1. sz. Nagy Ferenc ház.

—

Elvállal: villamostelep berendezéseket, vezeték szereléseket, javításokat, csengő berendezéseket és javításokat; ártézi kutak furását, vízvezeték, fürdő szoba berendezéseket, vízvezeték javításokat, szelvényeket.

A végzett munkálatok helyességéért, szakszerű elkészítéséért szavatol.

— **Jutányos olcsó árak.** —

Borsos Lajos

ácsiparos egy fiut tanoneznak azonnal felvesz.

Lakása: **Rákóczi Ferenc utca 5. szám.**

Mielőtt

személy-, jelzőlog- v. építés
Kölesön

iránt intézkednek
kérjen díjtalanul prospektust.
MELLER L. EGYED

BUDAPEST

IX., Lónyai-utca 7.

Telefon-Interurban

46—31

15

Szalay József

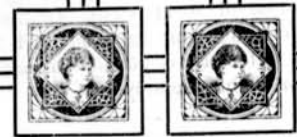
korrektor örökösének alsóréti 34 hold földjének eladó. Értekezni lehet Szabó János városi írnokkal.

Találmányok

szabadalmazására vagy értékesítésére előtti Magyarországon, mint bármely külföldi államban forduljon a

„SZABADALMI ÚJSÁG” szerkesztőségéhez BUDAPEST, VII. ker. Erzsébet-körút 26 sz.

Kérje a „Szabadalmi Újság” ingyen mutatványszámát

Mindenki

aki látta az Egyetértés Vasárnapja című illusztrált ingyenes szép-irodalmi mellékletet, elragadtatással beszélnek annak gyönyörű kiviteléről, a pompás összeállításáról és az aktuális művészi kivitelű képekről. Az Egyetértés Vasárnapja külön e célra szerződött.

saját

fényképészével megörökített a legaktuálisabb eseményeket, szép-irodalmi részét pedig az irodalom legjelesebbjei állítják össze. Kitüntetett

szerencsésjének

tulajdonítja az Egyetértés olvasói részéről az évtizedek óta tartó bizalmat, ezt meghálálja azzal, hogy kitűnően szerkesztett lapot ad és ingyen páratlan kedvezményt, az Egyetértés Vasárnapját amely ismeretterjesztő tartalmánál fogva ép oly szívesen fogad a fő-úri család, mint a falu

kovácsa.

A nagy kedvezmény nem jelent túlkínálást, az előfizetési ár maradt a régi: Negyedévre 7 korona. — Ujjonnan belépő előfizetők megkapják az eddig megjelent mellékleteket. Kérjen mutatványszámot. Kínálói hivatal Budapest, Eötvös u. 32.